GREGORIUS MAGNUS
12. Jh.
Seite 130r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

moras p̄tulit. & adi oculis culpam quam fecimus abscondit. Dicatur g̃ recte. Obscurent eum tenebre & umbra mortis. de si apte diceret. Iue ueniat. qui ut a morte carnis & ſp̄s debitores eripiat. morte carnis non debens soluat. Si quia nullu peccatū dīs in ultū relaxat. aut enim nos hoc flendo insequim̄. aut ipse iudicando. restat ut ad emendationē suam semp̄ mens sollerter inuigilet. Inquo g̃ sibi quisq; misericordiē subueniri considerat. hoc necesse est ut cōfitens tergat. Unde & apte subiungitur: Occupet eum caligo. Qua enim in caligine oculis confundimur: ipsa p̄ penitentiam mentis nrē confusio. caligo nominatur: Nam sicē caligo nebulosa congerie obscurat diē. ita cōfusio p̄turbans cogitationib̄ obnubilat mētē. De qua p̄ quendam dī: Est confusio adducens gloriam. Cum enim ad mentē male gesta penitendo reducimus. graui mox merore confundim̄. p̄strepit in anima turba cogitationū. meror cōtentit. anxietas deuastat. inequum nam mens uertit. & quasi quodam nubilo caliginis obscuratur: Hec namq; caligo cōfusionis eorū mentē salubriē oppresserat. quib̄ Paulus dicebat. Quē fructū habuistis tē in illis. in quib̄ nunc erubescitis. Hunc g̃ peccati diem caligo occupet. id ē blandimentū nequitiē afflictio